

Sygn. akt III KO 73/18

## POSTANOWIENIE

Dnia 11 lipca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie **R. W.**

skazanego za przestępstwo z art. 148 § 1 k.k. w zb. z art. 191 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 11 lipca 2018 r.,

wniosku skazanego o wznowienie postępowania

zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 14 listopada 2008 r., sygn. akt II AKa [...],

zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 12 czerwca 2008 r., sygn. akt II K [...],

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności.**

### UZASADNIENIE

W dniu 14 czerwca 2018 r. do Sądu Najwyższego przekazano kolejny wniosek R. W. o wyznaczenie obrońcy z urzędu do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 14 listopada 2008 r., sygn. akt II AKa [...] zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 12 czerwca 2008 r., sygn. akt II K [...]. W swym piśmie R. W. podniósł między innymi, że „Biegły sądowy nie określił jasno i stanowczo, jak kiedy i czy w ogóle doszło do utraty życia M.S., bazując na zasadzie prawdopodobieństwa, gdyż ciało nie zostało odnalezione”.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje.**

Wniosek skazanego jest oczywiście bezzasadny w związku z czym należało odmówić jego przyjęcia na podstawie art. 545 § 3 k.p.k., bez podejmowania wcześniejszych czynności w postaci wyznaczenia skazanemu obrońcy z urzędu.

Na wstępie przypomnieć należy, że wniosek o wznowienie postępowania jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, umożliwiającym wzruszenie prawomocnego wyroku. Wznowienie postępowania może nastąpić tylko w razie stwierdzenia ściśle określonych podstaw, wymienionych w art. 540, 540a, 540b i art. 542 § 3 k.p.k. Prawomocny wyrok korzysta z domniemania prawidłowości, w tym trafności ustaleń faktycznych co do sprawstwa skazanego, poczynionych na podstawie przeprowadzonych dowodów. Na wnioskodawcy ciąży nie tylko obowiązek wskazania podstawy prawnej wznowienia postępowania lecz także wykazania, że w sprawie zachodzą podstawy określone w tych przepisach.

Art. 545 § 3 k.p.k. przewiduje możliwość odmowy przyjęcia wniosku i to bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych o ile jest on oczywiście bezzasadny. W toku postępowania przewidzianego w art. 545 § 3 k.p.k. nie dochodzi zatem do merytorycznego rozpoznania wniosku, ani do badania jego zasadności pod kątem ewentualnych podstaw wznowienia, ale do kontroli tego wniosku mającej charakter *quasi* formalny, wstępny, choć pod kątem hipotetycznej możliwości wznowienia. Dopiero po tym badaniu i stwierdzeniu braku podstaw do uznania wniosku za oczywiście bezzasadny przechodzi się do dalszych czynności prowadzących do merytorycznego rozpoznania wniosku (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2015 r., sygn. akt II KO 49/15, LEX nr 1812335). W przywołanym powyżej orzeczeniu Sąd Najwyższy wskazał, że przy ocenie oczywistej bezzasadności wniosku o wznowienie postępowania, nie pochodzącego od obrońcy lub pełnomocnika, decydująca jest sama jego treść. Wspomniana oczywista bezzasadność wniosku może wynikać z tego, że wskazano na podstawy wznowienia, które nie są przewidziane w ustawie albo z tego, że w ogóle nie powołano żadnych podstaw wznowienia, ograniczając się do postulowania przeprowadzenia kolejnej kontroli odwoławczej prawomocnego wyroku objętego tym wnioskiem.

Wniosek R.W. mieści się w tej ostatniej kategorii. Uzasadnienie pisma przekonuje, że skazany wskazuje wyłącznie na okoliczności dotyczące sfery oceny dowodów, bezpośrednio związane z poczynionymi w sprawie ustaleniami faktycznymi, podważając jej prawidłowość, co nie jest podstawą do wznowienia postępowania, o której mowa w powołanych wyżej przepisach.

Okoliczności, na które aktualnie powołuje się skazany w swym wniosku były już przedmiotem oceny Sądów orzekających w sprawie. Sąd Okręgowy dostrzegł, że treść opinii medycznej nie przesądza w sposób pewny o mechanizmie, dacie i przyczynach zgonu ale posługuje się pojęciami wysokiego prawdopodobieństwa, graniczącego z pewnością. Dlatego ustalenia w sferze obejmującej stronę podmiotową przypisanego skazanemu przestępstwa Sąd Okręgowy poczynił także w oparciu o pozostały materiał dowodowy, w tym w szczególności wyjaśnienia samego oskarżonego R. W. (s. 16-19 motywów Sądu Okręgowego). Ustalenia Sądu *meriti* co do popełnienia przypisanego mu przestępstwa zabójstwa z zamiarem ewentualnym zostały następnie poddane kontroli apelacyjnej i zaakceptowane przez Sąd odwoławczy (s. 18-19 motywów Sądu Apelacyjnego).

Żadna z podnoszonych w piśmie skazanego okoliczności nie nosi więc cechy nowości mającej świadczyć, że skazany nie popełnił prawomocnie przypisanego mu czynu, czyn jego nie stanowił przestępstwa lub nie podlegał karze (art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k.). Nie ma również podstaw do przyjęcia, że R. W. bezpodstawnie skazano za przestępstwo zagrożone karą surowszą albo nie uwzględniono okoliczności zobowiązujących do nadzwyczajnego złagodzenia kary albo też błędnie przyjęto okoliczności wpływające na nadzwyczajne obostrzenie kary (art. 540 § 1 pkt 2 lit. b k.p.k.).

Postępowanie wznowieniowe nie służy przeprowadzeniu kolejnych dowodów, które mogłyby wykazać przeciwieństwo tego, co przyjęto w postępowaniu rozpoznawczym i nie ma na celu ponownego rozpoznania sprawy, do czego zmierza wnioskodawca.

Dlatego należało odmówić przyjęcia wniosku skazanego jako oczywiście bezzasadnego.

Pouczenie: na niniejsze postanowienie przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego orzekającego w składzie trzech sędziów (art. 545 § 3 k.p.k.). Zażalenie wnosi się do Sądu Najwyższego w terminie 7 dni od daty doręczenia postanowienia (art. 460 k.p.k.).